

Álmatlanul...

Egyszer rég a falu végén
Lovat húzott három asszony,
hadak végén, s legyek dongták
harmincan is egy aracson.

Ígérhetett magának
— ígér a ló, hogyha verik —
repülni fog, s páva költött
szívében a zuhanásig.

Álmatlanul nézem végig
— rég a setét tanít látni —
— csillagzok, a szomorúság,
üstökösök a bordái.

Késik a nap, szorít az ágy,
bogaras a puliszkaliszt,
Kigyó lesz az asszony haja,
valaki a békességért
hátamból majd szíjat hasít.

PETRI GYÖRGY

A hagyma szól

Én akkor is csak csupa héj vagyok,
ha keresztbe szelsz, kockára metélsz.
Miszlikbe apríts! — akkor is a semmit
vágod, mit nem zárok magamba, mivel mit sem
zárok magamba. Lévéen csupa héj.
Héj héja, sőt a héj héjának héja,
sőt: ... Csupán hely híján nem folytatom.
Meg nem akarok fennhéjázni. Úgysem
lehet rád hatni. Hallom a tojások
roppanását ... A tojás éjjelébe behatol
a szentségtelen villanyfény. Hát csíra-
loccsantó kezed nem remeg
villával szétpüfölni a Magot?
— Némulj, te, szám! A zsír már sziszereg.
Bakó, tedd dolgodat: vess a zsírba.
Jelképzabáló — hadd üvegesedem,
ízlés szerint.

Tojás, fiam, ne félj.
kimúlni a korszakból, hol az ember
nem érti már a Természet szavát,
hol a patak és liget néma már,
s a legtisztátlanabb Négy lábú olvad
hájára vettetnek a végső dolgok,
a magunkfajták ...
Jobb nekünk — mintsem ostromolni elzárt
füleket — szónk rekesztve egyesülni
a rántotta nagy mártíriumában.

Már csak

már csak a zápor mocskos kopogása
már csak lucskos cipők nehéz kabátok
már csak gőzben zsvajló talponállók
már csak fűrészporos kő tapodása

már csak a celofán alatt dohos pogácsa
már csak a pezsegő híg ködbe mállott
utcalámpák az aprópénzből váltott
utolsó blokk a rendőr jótanácsa

már csak a kihalt villamosmegállók
már csak a szél szabálytalan futása
a sokközű városon át hiába

már csak a félbehagyott ásatások
már csak az éj gázos kutatóárka
már csak a didergések ásítások

A. M.-nek

Kigondoltad — helymegtakarítás
végett — a négyszögletes narancsot.
(Gömbökkel a szállító- [s általában a] tér nem
tölthető ki folytonosan.)

Gondoltál gombostűfej-
nagyságrendű narancsra — de elvetted,
bár szabad szemmel kielégítő.
— S a fennmaradó térmorzsák?
— Talán söpörjük a szekrény alá? Sajnos,
nem alkudhatunk: térpocsékolás
vagy négyszögletes narancs. Tertium non datur.

Két kézzel három labdát
dobálni — ez nem elméleti
kérdés, tréning dolga.
— Valaminek a levegőben kell maradni,
de lehessen eközben járkálni fel-alá,
másra gondolva.

Na, körülbelül ez.

*Az éhezőkön nem segíthetünk.
Marad a hely marad-
éktalan kígyérése.
Két kézzel három labdát.
Derékszögű narancsok.*

CSOHÁNY KÁLMÁN: KÉZFOGÁS